

pigt i sin Stilling som Dommer kan have høist vanskelige Opgaver for sig, som man pligt-mæssigen maa og skal løse. Og det er ikke blot Dommerne, om hvem dette gjælder; det Samme kan og falde i andre Embedsmænds Lod, ja i forfjellige Livsstillinger falde i man-gen Mands Lod udenfor Embedsstanden. Det er ogsaa ganffe overflødig, naar en anden æret Rigsdagsmand (S. A. Hansen) har henviist til Jury-Indretningen; jeg skal overhovedet her ikke med den ærede Rigsdagsmand indlade mig paa nogen Forhandling om Juryer, hvilken Gjenstand har grumme Lidet med det skielvsjærste Valg at bestille. Her er ikke Spørgsmaal om en tvivl som Sag, ved hvis Afgjørelse man i alt Fald maa see at blive Herre over sine Tvivl; men her er Spørgsmaal om et Til-fælde, hvor der kan foreligge en subjectiv, ja maaskee endog en objectiv Umulighed af at komme til et bestemt Resultat ved Raar-ingen. Jeg forstod ikke ret, hvorledes den ærede Ordfører kunde mene, at, naar 2 stode imod 2, saa kunde Tallet — som han sagde — paa en vis Maade overmande Skjønet, men at man derimod skulde kunne forlange, at Valgbestyrelsen skulde afgive Skjøn om, hvem af Candidaterne der havde de fleste Stemmer, naar f. Ex. 500 stode ligeoverfor 500, eller 50 ligeoverfor 50. Hvis virkelig A havde 50, og B ligeledes 50 Stemmer, kunde det da misbilliges, eller havde det da ikke meget mere sin fulde Berettigelse, naar Valgbestyrelsen erklærede, at den ikke saae sig i Stand til at afgive Skjøn om, at A havde flere Stemmer end B, eller omvendt. Eller vil man, at Valgbestyrelsen i et saadant Tilfælde blindt hen og efter vilkaarligt Forgodtbefindende absolut skulde erklære sig for eet af disse tvende Alternativer, for at efterkomme den „ubetingede Pligt,“ som Udvalget vil finde hjemlet i Valgloven? Forresten overvurdere man ikke Spørgs-maalets praktiske Betydning; thi hvor Afstem-ningens Resultat ved Raaringen kan ansees tvivlsomt, vil saa godt som altid navnlig Afstemning blive begjert, og altsaa dog denne sidste Afstemning blive det Afgjørende.

S. A. Hansen: Jeg skal ikke videre omtale, hvad der er stemmende med den sunde Menneskeforstand, og hvad ikke; jeg troer nem-

lig ikke, at dette lader sig afgjøre, eftersom jeg har hørt tvende høitagede Mænd gjenfædigt mene, at den Andens modstridende Mening var begrundet i Mangel paa sund Menneskeforstand. Jeg vil derimod tillade mig at spørge den ærede Ordfører, hvad han egentlig mener at opnaae ved sin Indstilling, da han har erklæret, at denne Undladen af at udføre, hvad han anseer for en ubetinget Pligt, ikke er nogen Forsømmelighed. Er det tilstrækkeligt for den vedkommende Valgbestyrelse til at forsvare sin Handlemaade, at den paaberaaber sig en feilagtig Opfattelse af Valglovens Bud, troer jeg virkelig ikke, at der opnaaes Noget ved at opfordre den høitærede Indenrigsminister til at tilkjendegive, at det er Valgbestyrelsens ubetingede Pligt at afgive et Skjøn; thi, om ogsaa den høitærede Indenrigsminister virkelig senere giver Valgbestyrelsen Saadant tilkjende, er dette jo aldeles ikke Noget, som er bindende; det er kun en simpel Tilkjendegivelse, og en anden Valgbestyrelse kunde imorgen sige netop det Samme: „Efter vor Opfattelse af Valgloven ere vi ikke pligtige at afgive et Skjøn,“ og Tilkjendegivelsen faaer jo da aldeles Intet at betyde. Er det det ærede Udvalgs Mening, at der her ikke findes nogen Forsømmelighed Sted, som efter Valglovens Bestemmelser bør mulcteres, troer jeg, at man skal aldeles undlade at gjøre nogen Indstilling, eftersom den i saa Fald vil blive overflødig og intetfjende.

Formanden: Afslutning af Forhand-lingerne er begjert af følgende Medlemmer: Jespersen, Rasmussen, Clausager, N. Pedersen, Kampmann, L. Hansen, Boserup, L. Skau, Fuglede, Olgaard, Hoyer, Hall, Hjer-vild, Badstue, Hoffmeyer og Schiott.

Afslutning vedtoges derefter med 53 Stemmer imod 15.

Man skred derpaa til Afstemning, hvorved:

1) S. A. Hansens Endringsforslag, første Deel:

3die Indstilling affattes saaledes:

Indenrigsministeren opfordres til at drage de Mænd, der udførte Valgbestyrelsens Hverv ved Valget den 14de October, til Ansvar, fordi de have unddraget sig den ubetingede Pligt, i Henhold til Valglovens § 30 at skjønne, hvilken Candidat der ved Haandsop-